

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

No hi ha malalties, sinó malalts

Aquesta és una frase coneguda per molts de nosaltres, i amb ella volem expressar que sempre el més important és la persona humana. No vol dir que no existeixin les malalties, ja ho entenem. Volem dir que, el més important és la persona que pateix la malaltia.

Dissabte vinent, dia 11 de febrer, festa de la Mare de Déu de Lourdes, celebrarem la Jornada Mundial del Malalt i és per aquest motiu que avui centrem la nostra atenció en els germans malalts.

En el camí sinodal, caminant junts en l'Església en aquests moments, el lema escollit pel papa Francesc per al missatge de la Jornada Mundial del Malalt és: «Cuida d'ell. La compassió com a exercici sinodal de sanació.»

Amb això recorda que la malaltia forma part de la nostra experiència humana. Però que, si es viu en l'aïllament i l'abandonament, si no va acompanyada de la cu-

ra i la compassió, pot arribar a ser inhumana.

Perquè la malaltia forma part, certament, de la fragilitat humana, però a més de la cura material que ofereixen l'atenció sanitària i la medicina actual, a més, la compassió és també sanadora.

El Papa recorda en aquest missatge el que afirmava a la seva carta encíclica *Fratelli tutti* amb l'exemple de la paràbola del Bon Samarità. En aquella paràbola, Jesús presenta el fet d'una persona copajada, desposseïda i abandonada a la vora del camí i, com després del pas de dos personatges importants, un sacerdot i un levita que passen de llarg, és un estranger, un samarità, el qui se'n compadí i li va voler guarir les ferides amb oli i vi, el va portar a l'hostal «i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més» (Lc 10,25-37).

«Cuida'l» (Lc 10,35), és la recomanació del samarità a l'hostaler. Jesús ens ho repeteix també a cadascun de nosaltres, i al final exhorta: «Ves, i fes tu el mateix». I afegeix el Papa: «Com vaig subratllar a *Fratelli tutti*, la paràbola ens mostra amb quines iniciatives es pot refer una comunitat a partir d'homes i dones que fan pròpia la fragilitat dels altres, que no deixen que s'erigeixi una societat d'exclusió, sinó que se'n fan pròxims i aixequen i rehabiliten el caigut, perquè el bé sigui comú» (n. 67). En realitat, «hem estat fets per a la plenitud que només arriba per l'amor. No és una opció possible viure indiferents davant del dolor» (n. 68).

En la proximitat de la festa de la Mare de Déu de Lourdes que celebrarem dissabte vinent dia 11, Jornada Mundial del Malalt, fixem la nostra mirada en Maria, atenta sempre a tot el que passava al seu voltant i al que segueix passant ara també en la nostra situació de fragilitat. Que ella cuidi també de nosaltres i ens ajudi a cuidar els altres!

ENTREVISTA

L'amistat,
camí de l'amor

JOAN PERA

Al web de TV3 a la Carta (<https://www.ccma.cat/tv3/alacarta9>) es pot veure la pel·lícula *El Metralla*, protagonitzada pels actors Joan Pera i el seu fill Roger Pera, que explica la història d'un capellà i un milicià del POUM que passen la Guerra Civil Espanyola amagats a les golfes d'un edifici de Barcelona. A través d'aquests personatges antagònics, i en clau de tragicomèdia, la cinta transmet un missatge clar: «l'amistat és el gran camí de l'amor i la convivència és el gran camí de l'amistat», afirma en Joan Pera, autor de l'obra de teatre en la qual es basa el film.

Per què *El Metralla* és una pel·lícula que ens fa reflexionar?

Perquè demostra com la vida, que et fa anar amunt i avall, és un esforç de convivència. Sobretot, ens mostra que l'amistat és el gran camí de l'amor i la convivència és el gran camí de l'amistat. Dues persones que tenien idees diferents, i que s'acaben coneixent a fons, es brinden la mà. Això, al cap i a la fi, és el cristianisme.

De què li està agrait a Déu?

Del regal de la vida, del regal de la natura. La vida és meravellosa. Malauradament, moltes vegades l'espatllem. Hi havia un escriptor que deia que la vida és una comèdia amb un repartiment deplorable. Però la vida és un regal extraordinari. Pensem, plorem, riem, lluitem, intentem millorar. Per tant, és feina nostra millorar l'existència.

Per què et sents orgullós de ser cristià?

Durant tota la vida vas fent camí, amb compromisos que adquireixes de jove, amb un sentit cristià. La vida en si és un camí ple de dificultats que afrontes dins un món, que és el cristianisme, en el qual tu creus que el món seria molt millor. Pertanyo a una família que ha viscut una vida cristiana: hem anat fent camí i, sense renegar mai dels nostres principis, hem estat honestos i hem lluitat fins on hem pogut i esperem realment deixar un món molt millor, amb el nostre granet de sorra.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Entorn de l'avi

Tota la família ha estat convocada a casa dels avis. Aquella tarda no hi faltà ningú: les cinc filles, els cinc gendres i tots els nets. L'avi els hi explica: «Tots sabeu que fa un temps que estic malalt d'una certa gravetat, el mal és irreversible. Fa uns dies, els metges m'informaren que s'acosta el final de la meua vida. L'avia i jo ho hem parlat i és per això que us he convocat. Em vull acomiadar de la família, de tots i de cadascun de vosaltres i després vull rebre la unció dels malalts i que m'acompanyeu en aquest moment important de la meua vida».

L'esposa s'apropà, els avis s'abraçaren tendrament. Cinquanta anys de matrimoni, tantes coses que els unien en la salut i la malaltia, en la prosperitat i l'adversitat, en l'amor generós vers aquella família que els envoltava. Seguiren les filles, agraites pel do de la vida, per acompanyar-les durant tants anys, alguns ulls espurnejaven d'amor i agraïment. També els gendres abraçaren el sogre amic, referència en tants moments, conseller disposat a escoltar. Arribà l'hora dels nets, començant pels més petits, que no sabien ben bé el que passava, però que entenien que era mo-

ment d'estimar l'avi i d'això en sabien. Els més grans, conscients del que estaven vivint, del que estava passant, l'abraçaven amb força perquè probablement era l'última abraçada; algun es revelava interiorment, però abraçava amb intensitat. Tots experimentaven amb força la presència de l'avi, sabien, però, que malgrat arribés aviat l'absència de la persona, restaria el seu record en cada un d'ells, les paraules i els silencis, la vida compartida.

L'avi ho havia anunciat. Volia rebre la unció dels malalts acompanyat per la família. «Si entre vosaltres hi ha algú que està malalt, que faci cridar els qui presideixen la comunitat perquè l'ungeixin amb oli en nom del Senyor i preguin per ell» (*Jm* 5,14). Un sacerdot, amic de la família, que havia celebrat aniversaris de nocces, casaments i bateigs d'alguns dels presents, li administrà la unció dels malalts. Arribat el moment, el parentostre uní totes les veus, fins i tot la dels qui feia temps que no el resaven. Al dir: «facis la vostra voluntat», les paraules adquiriren un sentit especial per a l'avi i per a tota la família. Uns dies després, l'avi traspassà.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Artesanos de Paz
y Esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Como «Peregrinación ecuménica de Paz» se anunció el viaje apostólico del Papa a la República Democrática del Congo y a Sudán del Sur, entre el martes pasado y hoy domingo. Contemporáneamente, el jueves celebrábamos la Jornada de Vida Consagrada con el lema «Caminando en esperanza».

Apoyados en la Paz y el Bien, con el corazón abierto a la Esperanza, confiados en el Señor que nos ama y nos espera, emprendemos cada mañana el vivir cotidiano abiertos al futuro. Proyecto de servicio, de entrega, de ilusión, que todos unidos, hijos de Dios, realizamos conducidos por el Amor.

En su mensaje para la 53 Jornada mundial de la Paz, el Santo Padre hablaba de Paz, camino de esperanza, «virtud que nos pone en camino, que nos da alas para avanzar, incluso

cuando los obstáculos parecen insuperables».

Paz, esperanza y bien nos llevan a una verdadera fraternidad basada en «nuestro origen común en Dios y ejercida en el diálogo y la confianza recíproca». Juntos trazamos una ruta de escucha fundada en la solidaridad y en la fraternidad. «El recuerdo de un pequeño gesto de solidaridad recibido puede inspirar también opciones valientes e incluso heroicas, puede poner en marcha nuevas energías y reavivar una nueva esperanza tanto en los individuos como en las comunidades.»

Que María nos sostenga en el camino de la Paz, de la Esperanza. Que ella nos ayude a que, con los hermanos en la vida consagrada, seamos testigos convencidos del Amor de Dios.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amadè, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13].

Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliàna, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9,15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23].

Sant Jeroni Emilianí (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30].

Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apollònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodòncistes.

10. ■ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37].

Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10].

Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ (Barcelona) † Diumenge vinent, VI diumenge de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)

[Sir 15,16-21 / Sl 118 / 1Co 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé: Mt 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reraguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, ¿amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor:

«Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendias de los tuyos.

Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía.»

Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente.

Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbré a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»

COMENTARI

Un missatge: ser com la sal i com la llum

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Les imatges que posa Jesús per donar a conèixer el seu missatge i entendre'l bé són casolanes i fàcils de comprendre. Tothom coneix el valor que té la sal i el de la llum. I ens diu a nosaltres, cristians: «Vosaltres sou la sal de la terra... Vosaltres sou la llum del món».

És necessari que manifestem el que som, el que tenim, el que se'ns ha donat. I la sal ha de salar, i la llum ha d'il·luminar. La sal és poca cosa i, aparentment, discreta, però barrejada, amb mesura, en els aliments, els hi dona bon gust. La llum és espectacular, ajuda a veure la realitat, veure les coses amb més detall, poder fer camí i no ensopegar, distingir entre unes coses i unes altres.

Som com la sal si som discrets, amables, donem esperança, bon humor, bona harmonia, col·laboració, ambient de pau i sabem dir les coses amb serena saviesa... Suaument, la nostra presència es notarà i serà positiva i de bon gust.

Som com la llum quan il·luminem la vida, les coses i les persones; quan actuen en bé dels altres i els ajudem en qüestions ben concretes, quan som un bon punt de referència amb el testimoniatge de la mateixa manera de viure, quan aconsellem, quan consolem i animem, quan som transparents i nets en la nostra manera d'actuar, quan donem un bon testimoni de la nostra fe cristiana. Si vivim d'aquesta manera, la nostra mateixa vida «s'omplirà de llum... i quedarà més il·luminada».

Jesús ens diu que som sal i som llum, i ho som pel do de gràcia que el Senyor ens ha donat des del baptisme. Cal que la nostra sal no es torni insípida, i que la llum rebuda no s'afebleixi ni s'apagui.

Els dons que hem rebut des del principi, com a bons deixebles, els hem de conrear. Caldrà que sempre estiguem ben connectats amb la font que dona llum i bon gust a la nostra vida i a totes les coses.

Jesucrist és la nostra font de llum, que tot ho il·lumina, i de sal, que dona el bon gust.

Però alerta, aquests dons no són per viure'ls individualment, sinó formant comunitat. Som complementaris i ens necessitem els uns als altres. Hem de formar una comunitat plena de llum i que dona bon gust.

Ben units en comunitat i ben alimentats amb el pa de Crist tindrem més llum i salarem millor.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 5 de febrer. Primer aniversari de la presa de possessió de Mons. Salvador Cristau com a Bisbe de Terrassa.

Dimecres 8 de febrer, a les 10 h. Reunió del Secretariat del Consell Pastoral Diocesà.

Dijous 9 de febrer, a les 17.30 h. Reunió de la Delegació de la Vida Consagrada.

Divendres 10 de febrer, a les 10 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa de Santa Escolàstica al Santuari de la Mare de Déu de Puigraciós.

Divendres 10 i dissabte 11 de febrer. Curs de Comunicació per als seminaristes. Organitzat per la Fundació Carmen de Noriega, al Seminari Diocesà.

Del 10 al 12 de febrer. Recés per a joves organitzat per la Delegació de Joventut a Caldes de Montbui.

Dissabte 11 de febrer. XVII Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut, presidida per Mons. Cristau. A les 9.30 h, inscripció, presentació i pregària a la Catedral; a les 10.45 h, conferència a la Fundació Busquets a càrrec del Dr. Christian Villavicencio-Chávez. Col·loqui i testimonis de fe.

Diumenge 12 de febrer, a les 12 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Calendari

Del 13 al 19 de febrer. Setmana de la Família. Informació: tel. 654 202 419 - e-mail: mn.oriol@gmail.com

Dissabte 18 de febrer, de 10 a 17 h. 14a Trobada d'Escolans al Seminari. Avisar a Mn. Joan Hernández: tel. 677 182 296; e-mail: mossenjoan@gmail.com

Dilluns 27 de febrer, a les 11 h. Recés de Quaresma per a preveres i diaques al Centre Borja (Sant Cugat del Vallès). Predicat pel P. Eduard Rey, OFM Cap, president de la URC.

Notícies

Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. El dimecres 25, festa de la Conversió de l'a-

pòstol sant Pau, Mons. Salvador Cristau presidí a la Catedral la pregària ecumènica diocesana de cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

XXVII Jornada de la Vida Consagrada. Amb el lema «La vida consagrada. Caminant en esperança», s'ha celebrat la XXVII Jornada de la Vida Consagrada. Com a preparació, el diumenge 29 de gener hi hagué la Trobada de religiosos al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. La Gna. Teresa Rofes, OCD, tractà el tema «Els reptes de la vida consagrada avui». Mons. Salvador Cristau presidí les Vespres. El dijous dia 2 de febrer, el Sr. Bisbe presidí la Missa a la Catedral amb participació de religiosos i religioses.

Recés per a joves. Del 20 al 22 de gener, la Delegació de Joventut organit-

zà un recés per a joves professionals a Caldes de Montbui, predicat per Mn. Francesc Jordana, rector de Parets del Vallès.

Festa de sant Sebastià a Vilalba Sasserra.

El diumenge 22 de gener, Vilalba Sasserra va celebrar sant Sebastià, copatró de la parròquia, a l'antiga església parroquial, que celebra el mil·lenari. Va celebrar la Missa Mn. Ignasi Condal, rector.

150 anys de les Germanetes dels Ancians Desemparats.

El divendres 27 de gener, a la tarda, Mons. Cristau celebrà la Missa a la Residència Sardà i Salvany de Sabadell amb motiu dels 150 anys de la fundació de la congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats. El Sr. Bisbe departí amb els prop de 100 residents i els seus familiars.

CARTA DOMINICAL

No hay enfermedades, sino enfermos

Esta es una frase conocida por muchos de nosotros; con ella queremos expresar que siempre lo más importante es la persona humana. No significa que no existan las enfermedades, ya lo entendemos. Queremos decir que lo más importante es la persona que padece la enfermedad.

El próximo sábado, día 11 de febrero, fiesta de la Virgen de Lourdes, celebraremos la Jornada Mundial del Enfermo y por este motivo hoy centramos nuestra atención en los hermanos enfermos.

En el camino sinodal, caminando juntos en la Iglesia en estos momentos, el lema escogido por el papa

Francisco para el mensaje de la Jornada Mundial del Enfermo es: «Cuida de él. La compasión como ejercicio sinodal de sanación.»

Con esto nos recuerda que la enfermedad forma parte de nuestra experiencia humana. Pero que, si se vive en el aislamiento y el abandono, si no va acompañada del cuidado y la compasión, puede llegar a ser inhumana.

Porque la enfermedad forma parte ciertamente de la fragilidad humana pero además del cuidado material que ofrecen la atención sanitaria y la medicina actual, además, la compasión es también sanadora.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

El Papa recuerda en este mensaje lo que afirmaba en su carta encíclica *Fratelli tutti* con el ejemplo de la parábola del Buen Samaritano. En esa parábola, Jesús presenta el hecho de una persona golpeada, desposeída y abandonada al borde del camino y cómo, después del paso de dos personajes importantes, un sacerdote y un levita que pasan de largo, es un extranjero, un samaritano, quien se compadeció y quiso curarle las heridas con aceite y vino, «se le llevó al hostal y se ocupó de él. Al día siguiente sacó dos denarios y se los dio al hostelero diciéndole: Ocúpate de él, y cuando yo vuelva a pasar, te pagaré los gastos que hagas de más» (Lc 10, 25-37).

«Cúidalo» (Lc 10,35), es la recomendación del samaritano al hostelero. Jesús nos lo repite también a cada uno de nosotros, y al final nos

exhorta y dice: «Ve, y haz tú lo mismo». Y añade el Papa: citando de nuevo a *Fratelli tutti*: «la parábola nos muestra con qué iniciativas se puede rehacer una comunidad a partir de hombres y mujeres que hacen propia la fragilidad de los demás, que no dejan que se erija una sociedad de exclusión, sino que se hacen prójimos y levantan y rehabilitan al caído, para que el bien sea común» (n.º 67). En realidad, «hemos sido hechos para la plenitud que sólo llega por el amor. No es una opción posible vivir indiferentes frente al dolor» (n.º 68).

En la proximidad de la fiesta de la Virgen de Lourdes que celebraremos el próximo sábado día 11, Jornada Mundial del Enfermo, fijamos nuestra mirada en María, atenta siempre a todo lo que pasaba a su alrededor y a lo que sigue pasando ahora también en nuestra situación de fragilidad. ¡Que ella cuide también de nosotros y nos ayude a cuidar a los demás!

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

